

D'esquerra a dreta: Joan Vilaró, Maria Sala, Joaquim Sala, Antonia Roca, Núria Sala, Roser Sala i Andreu Bonet, al davant d'ulls Carme Vilaró.
Foto Roser Sala.

D'esquerra a dreta: Núria Sala, Antonia Roca, Joaquim Sala i Sanromà amb una de les primeres famílies que es van voler instal·lar a la masia.
Foto Roser Sala.

D'esquerra a dreta: En primer terme la família Martí, junt amb la Núria, la Roser i en Joan Sala.
Foto Roser Sala.

En Joaquim Sala i Sanromà en motocicleta a l'era de la masia.
Foto Roser Sala.

A les façanes laterals est i oest, les obertures són d'arc rebaixat fet a plec de llibre. Al costat est, hi havia una escala afegida entorn la dècada dels anys 1960 a 1970.

Sota la coberta hi havia una línia de forats de ventilació de les golfes. A la façana nord, a la planta baixa, hi ha dues finestres de llinda plana de pedra, les altres són com les de les façanes oest i est; n'hi ha d'altres més noves, de quan ca l'Oliveres es va dedicar a escorxadors. En aquest mateix costat hi havia la porta tapiada d'un barri que enllaça amb l'edifici de les antigues quadres.

A l'interior conserva la distribució clàssica de l'espai de les masies de l'època, tot i que, durant els anys de la immigració de la dècada del 1960 al 1970, es van compartimentar les grans estances amb envans per fer petits habitatges.

Des de l'entrada de la casa que fa de repartidor, a mà dreta es trobava l'antiga cuina, i la llar de foc. A continuació, l'actual menjador, cobert amb volta catalana. A mà esquerra, hi havia l'antic menjador que, segons explicà una de les propietàries, tenia les motlures daurades i a les parets pintures al·legòriques de les quatre estacions de l'any, desaparegudes en les reformes posteriors; també està cobert amb volta catalana.

Del fons de l'entrada, a mà esquerra, arrenca una petita escala de pedra que condueix a l'ull de l'escala que porta als pisos superiors. La sala i els dormitoris eren al primer pis i les golfes al segon, i també conduïen al colomar. Dins el gran espai de la sala, també s'hi va fer un petit habitatge. Cal assenyalar l'enrajolat del terra amb cairons petits i franges al voltant de cada estança.

A les golfes destaquen les llargues bigues de les encavallades de la coberta, sobretot les dues tremuges de les arestes del costat sud-est i sud-oest; també hi havia una rajola al centre de l'estança amb la inscripció: "1899/D R", que s'ha col·locat just a l'entrada de la biblioteca.

A l'entorn de la masia hi havia diversos annexos que completaven el conjunt de ca l'Oliveres i que permetien fer les diferents feines relacionades amb el camp. Fins a la dècada dels anys 1960 a 1970, la part sud-est de la masia estava closa per una tanca amb dues portes de ferro, que estaven subjectes a una paret de còdols sobre la qual hi ha adossat un antic pou. Al costat est, fora del recinte de la tanca, hi ha l'era enrajolada amb cairons. Al seu peu, fins fa uns anys, s'alçava el porxo, ara substituït per un edifici d'habitatges plurifamiliar.

Al costat de ponent, en un edifici de planta baixa i pis, amb coberta d'una vessant, hi havia les antigues ponedores. Actualment, aquest espai l'ocupa l'edifici annex de la biblioteca.

Stylized background text in Catalan, including phrases like 'S'ha de fer', 'ja veient', 'plum a les', 'el can codem', 'una p de supra', 'dakt jogant de oca'.